

ПІСЛЯВОЄННИЙ ПЕРІОД ЯК ЕТАП СТАНОВЛЕННЯ ІНДИВІДУАЛЬНОСТІ ПИСЬМЕННИКА ОЛЕКСИ ІЗАРСЬКОГО

О. І. Руднянин

*Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника;
кафедра української літератури;
76025, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 57*

У статті досліджуються літературні процеси української діаспори після Другої світової війни, аналізується діяльність наукових міграційних осередків. Особливу увагу зосереджено на вивченні впливу післявоєнного періоду на становлення індивідуальності письменника Олекси Ізарського.

Ключові слова: *Олекса Ізарський, післявоєнний період, еміграційна література, покоління Другої світової війни, «МУР», «Слово», проза.*

Література письменників української діаспори є надзвичайно розмаїта і багата, яка творилася впродовж ХХ століття вихідцями з України та формувалася на фоні динамічних еволюційних та революційних змін. Через поділ українських етнічних земель між чужими державами протягом багатьох століть та через вимушену еміграцію факти культурної та літературної творчості українців виявились “розкиданими” поза різними кордонами і навіть континентами.

Для історії новітньої української літератури є характерним те, що в материкову літературу повертаються із забуття імена талановитих митців, які створювали духовні скарби за межами Батьківщини, в еміграції, і котрих через політичну нещадність та беззаконня тоталітарного режиму було викреслено з національного культурного життя, репресовано чи розстріляно, або вигнано з батьківської землі.

Одним із непересічних представників плеяди талановитих письменників покоління Другої світової війни, що не залишився осторонь епохального творення й духовного піднесення української літератури в еміграції є Олекса Ізарський, життя і творчість якого й досі є маловивчена в Україні. З метою подальшого поглибленого дослідження творчої спадщини письменника, важливого значення набуває вивчення повоєнного періоду української міграційної літератури, як етапу становлення творчої індивідуальності літературознавця, перекладача, прозаїка.

Вагомим джерелом для дослідження історії життя та діяльності української діаспори стали спогади, а також літературознавчі розвідки українців, які проживали в Німеччині в міжвоєнний період, в роки Другої світової війни та в повоєнні часи. Серед них такі, як: Улас Самчук «Планета Ді-